

## ارائه چارچوب سیاستگذاری به منظور ارتقای توان داخلی بر اساس مدل نظام نوآوری

علی بی‌تعب

دانشجوی دکتری سیاستگذاری علم و فناوری دانشگاه صنعتی شریف

[Ali.bitaab@gmail.com](mailto:Ali.bitaab@gmail.com)

ایبذر امامی غفاری

لیسانس مکانیک دانشگاه صنعتی شریف

[abizaremami@yahoo.com](mailto:abizaremami@yahoo.com)

مهدی شعبان

دانشجوی فوق لیسانس مکانیک دانشگاه صنعتی خواجه نصیر طوسی

[Mahdishaban22@yahoo.com](mailto:Mahdishaban22@yahoo.com)

### چکیده

با توجه به جامعیت مدل نظام نوآوری بخشی در شناسایی نهادها و بازیگران اصلی در حوزه توسعه فناوری در بخش‌های مختلف صنعتی، امروزه بسیاری از مطالعات و پژوهش‌های این حوزه با بهره‌گیری از این مدل انجام می‌گیرد. در مقاله حاضر بر اساس تفکیک انجام گرفته توسط Franco Malerba، اجزای نظام بخشی نوآوری، و به طبع آن سیاست‌های قابل اعمال برای تحریک و تسهیل نوآوری، در چهار دسته: عرضه، تقاضا، زیرساخت و پشتیبان (واسط) مورد بررسی قرار گرفته‌اند. بر این اساس تلاش گردیده با شناسایی و دسته‌بندی سیاست‌های اعمال شده تاکنون، ظرفیت‌های سیاستی معطل‌مانده در کشور در هر یک از گروه‌های ۴ گانه مطروحه شناسایی و راهکارهای اجرایی کردن آنها به منظور بهره‌گیری و ارتقای توان داخلی پیشنهاد گردد.

کلمات کلیدی: نظام نوآوری، ارتقای توان، توسعه فناوری، تسهیل نوآوری، سیاست‌های پشتیبان